

ตั้งอยู่ที่ ๒๙๑ ถนนบ้านใหม่ ตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา วัดแห่งนี้เดิมชื่อว่า “เล่งฮกยี่” เป็นวัดจีนในพุทธศาสนาฝ่ายมหายาน มีอายุมากกว่า ๑๐๐ ปี โดยนายเทียนอิน แซ่ลี้ และภรรยา ได้บริจาคที่ดินสร้างวัดนี้ขึ้น ผู้สร้างคือหลวงจีนสกเหิง รูปแบบสถาปัตยกรรมคล้ายกับวัดมังกรกมลาวาส กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. ๒๔๔๕ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทานนามวัดว่า “วัดจีนประชาสโมสร” ภายในวัดมีสิ่งสำคัญหลายอย่าง ได้แก่ รูปปั้นขนาดใหญ่ทำจากกระดาษของท้าวจตุโลกบาล เทวรูปจีนอ้วยโห้ ซึ่งแต่งกายชุดนักรบ พระพุทธรูป ๑๘ อรหันต์ ๓๑ เทพเจ้าแห่งโชคลาภ (ไฉ่เซ่งเอี้ย) ระฆังศักดิ์สิทธิ์ และมีร่างหลวงจีนอดีตเจ้าอาวาสที่มรณภาพแล้วนั่งสมาธิมรณภาพปิดทองอยู่ในตู้กระจก



14. Wat Chin Pracha Samosorn

Located at 291 Ban Mai Road, Tambon Ban Mai, Amphoe Muang Chachoengsao, Chachoengsao Province.

Originally named “Leng Hok Yee”, Wat Chin Pracha Samosorn is a Buddhist temple of Mahayana Sect. It was built over a century ago. Mr. Thian-in Saeli and his wife donated their land to build a temple. Its founder is Chinese Monk “Chok Heng”, a disciple of Wat Mangkorn Kamalawart (Leng Noei Yee) in Bangkok, influencing a resemblance between the two temples.

The title “Leng Hok Yee” was altered to “Chin Pracha Samosorn by King Rama V in 2449 B.E. Inside the temple, there are Chinese Guardians “Chatu Lokkabarn” (the Four Guardians of the world), which are fabricated from paper, the God of Luck (Chai Seng Eier), a huge sacred bell, and the preserved remains of the former abbot covered in golden leaf within the glass coffin. He sits in the posture of meditation.

๑๔. วัดจีนประชาสโมสร



สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดฉะเชิงเทรา
โทร. ๐๘-๖๒๕๑-๖๖๒๓, ๐-๓๘๕๑-๕๑๘๖

สมุดรายวันธรรม

จังหวัดฉะเชิงเทรา



จะเข็ญเทรา

เมืองซึ่งเรียกกันอีกชื่อว่า "แปดริ้ว" อันหมายถึงความอุดมสมบูรณ์ของ
ลำน้ำบางปะกง ที่มีปลายน้ำท่วมถึง แต่เป็นเร็วทันน้ำตกแห้งได้ถึง "๘ ริ้ว"
เมืองภายใต้การปกครองของหลวงพ่อดำ พระผู้บำเพ็ญเพียรอันศักดิ์สิทธิ์
ในทางประวัติศาสตร์ สันนิษฐานว่าตั้งขึ้นในรัชสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช
จากสมัยอยุธยาได้มีหลักฐานเกี่ยวข้องกับเมืองนี้ คือเป็นเส้นทางเดินทัพพระเจ้าตากสิน จวบจน
สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ในรัชกาลที่ ๑ "จะเข็ญเทรา" มีฐานะเป็นเมืองจัตวา ขึ้นกับกรมพระกลาโหม
และเป็นเมืองหนึ่งในเขตมณฑลปราจีนบุรี ต่อมาได้รับการสถาปนาเป็นจังหวัดในปีพุทธศักราช ๒๔๕๙

ลำน้ำบางปะกงเสมือนเส้นเลือดของเมือง เป็นทั้งความอุดมสมบูรณ์และเส้นทางคมนาคมที่สำคัญ
ชุมชนที่เกิดขึ้นบนปากน้ำ ก่อเกิดพัฒนาการทางประวัติศาสตร์อันหมายถึง "วัฒนธรรม" ของเมือง
ถนนสายที่ทอดยาวเลียบชายฝั่งน้ำในเมือง แม้เป็นเส้นทางไม่ยาวไกลนัก แต่สะท้อนเส้นทางวัฒนธรรม
ที่แสนยาวนาน บอไว้เป็น บรรดกถาเมืองแปดริ้ว "ถนนสายวัฒนธรรม"

ถนนสายวัฒนธรรม จังหวัดฉะเชิงเทรา

แผนที่ ถนนสายวัฒนธรรม

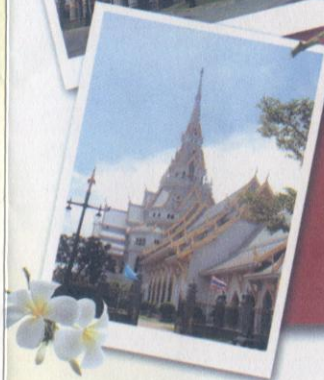
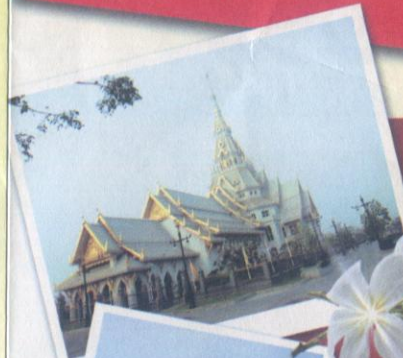
"มรดกเมืองแปดริ้ว"



หน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูล

- สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา
- ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น
- สาขาวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
- มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
- ชมรมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดฉะเชิงเทรา

๑. วัดโสธรวรารามวรวิหารและหอพิพิธภัณฑ์ ภูมิพลอดุลยเดชมหาราช



ตั้งอยู่เลขที่ ๑๓๔ ถนนศรีโสธร ตำบลหน้าเมือง

อำเภอ เมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา กรมศิลปากร

ประกาศขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถานแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๘

ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๖ เดิมชื่อวัดหงส์ สร้างขึ้นในปลาย

สมัยกรุงศรีอยุธยา พระอุโบสถเป็นสถานที่ประดิษฐานหลวงพ่อดำ

พระพุทธรูปปางสมาธิ ได้รับการกล่าวขานว่าเป็น

"พระศักดิ์สิทธิ์" เป็นที่เคารพสักการะของ ชาวแปดริ้วและบุคคลทั่วไป

และนำสัญลักษณ์ของพระอุโบสถมาใช้เป็นตราสัญลักษณ์ของจังหวัด

1. Wat Sothornwararam and King Bhumibol Adulyadej the Great Museum

Located at 134 Srisothorn Road, Tambon Na Muang, Amphoe Muang Chachoengsao, Chachoengsao Province.

The Fine Arts Department registered Wat Sothornwararam as a National Historical Site on 18 December 2496 B.E. It was originally named "Wat Hongse" (Swan Temple) and was built in 2303 B.E. in the late Ayuddhaya Period.

The monastery of Wat Sothornwararam is where Buddha Sothorn is placed in Samadhi (meditation) posture. Buddha Sothorn is called "Sacred Buddha Image" and has continually invited homage from Pad-rew people and others. The symbol of the monastery is also used as the province's emblem.

หอพิพิธภัณฑน์ ภูมิพลอดุลยเดชมหาราช



ตั้งอยู่ชั้น ๓ อาคารอเนกประสงค์โรงเรียนพุทธโสธร ถนนศรีโสธร ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ พระพรหมคุณาภรณ์ (จิปตฺถโน นายดาบเจียม กุลละวณิชย์) เจ้าอาวาส วัดโสธรวรารามวรวิหาร เจ้าคณะจังหวัดฉะเชิงเทรา สร้างพิพิธภัณฑน์สำหรับจัดเก็บและจัดแสดง โบราณวัตถุ และสิ่งของเก่าแก่ที่หาได้ยากในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ในวโรกาสที่ทรงมีพระชนมายุครบ ๖๐ พรรษา ในปี พ.ศ. ๒๕๓๐ และได้รับพระราชทานชื่ออาคารว่า “อาคารอเนกประสงค์หอสมุด หอพิพิธภัณฑน์ ภูมิพลอดุลยเดชมหาราช”

King Bhumibol Adulyadej the Great Museum

Located on the 3rd floor of the General Purposes Building of Puttasothorn School, Srisothorn Road, Tambon Na Muang, Amphoe Muang Chachoengsao, Chachoengsao Province.

In 2526 B.E., Pra Phromkhunaphorn (Chiam Kullavanijaya), Abbot of Wat Sothornwararam, Provincial Monk Dean, built the museum for the collection and display of ancient and rare objects. The Museum was given to King Bhumibol Adulyadej the Great on the occasion of his sixtieth anniversary in 2530 B.E., and named “General Purposes Building, Library, King Bhumibol Adulyadej the Great Museum.”

๒. อนุสาวรีย์พระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารย์ยางกูร)

ตั้งอยู่ที่บริเวณสามแยกถนนศรีโสธรตัดใหม่ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

พระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารย์ยางกูร) เป็นชาวจังหวัดฉะเชิงเทราโดยกำเนิด รับราชการในสมัยรัชกาลที่ ๓ รัชกาลที่ ๔ และเป็นพระอาจารย์ในสมัยรัชกาลที่ ๕ รวม ๓ แผ่นดิน เป็นผู้มีความรู้ด้านการศึกษภาษาไทย ภาษาขอม ภาษามลีสันสกฤต และแต่งแบบเรียนภาษาไทย รวม ๖ เล่ม คือ มูลบทบรรพกิจ วาหะนิตินิกร อักษรประโยค สังโยคพิธาน ไวยากรณ์พิचारณ์ และพิศาลการันต์ รวมทั้งแต่งบทสวดสรรเสริญพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ บิดา มารดา ครู อาจารย์ ซึ่งสถานศึกษาใช้สวดมาจนถึงปัจจุบัน

2. Statue of Praya Srisunthornwoharn (Noi Ajarayangkun)

Located at the three-way intersection of Sri Sothorn New Road.

Praya Srisunthornwoharn (Noi Ajarayangkun), born in Chachoengsao, became a government official in the reign of King Rama III, King Rama IV, and became royal teacher in the reign of King Rama V.

He achieved success at Thai, Khmer, Pali and Sanskrit language studies. He wrote 6 books on the Thai language: Moonlabotbanphakit, Wahanitnikorn, Aksornprayok, Sangyokpitharn, Waipotpicarn and Pisarnkaran, including prayers for praising Buddha, Dharma, Sangha, fathers, mothers and teachers, which are used in educational institutions to this day.



๓. อาคารไม้สัก ๑๐๐ ปี ค่ายศรีโสธร (กองพันทหารช่างที่ ๒ รักษาพระองค์)

ตั้งอยู่เลขที่ ๑ ถนนศรีโสธร ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา สร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๕๑ เดิมเป็นกองพลที่ ๙ มณฑลปราจีน ลักษณะตัวอาคารเป็นเรือนไม้สักขนาดกว้าง ๑๐ เมตร ยาว ๕๕ เมตร

เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๘๕ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ขณะทรงเป็นสมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอ ฯ ได้เสด็จพระราชดำเนินมายังกองพันทหารช่างที่ ๒ (นามหน่วยเดิม) ซึ่งเป็นการเสด็จเยี่ยมราษฎรทางตะวันออกและหน่วยทหารในต่างจังหวัดเป็นครั้งแรก ปัจจุบันบริเวณอาคารไม้สัก ๑๐๐ ปี เป็นที่ตั้งของกองบังคับการกองพันทหารช่างที่ ๒ รักษาพระองค์



อาคารไม้สัก ๑๐๐ ปี

3. 100 Year Teakwood Building Camp Sri Sothorn (2nd Engineer Corps, The King's Guard)

Located at 1 Sri Sothorn, Tambon Na Muang, Amphoe Muang Chachoengsao, Chachoengsao Province

Built in 2451 B.E., formerly the 9th Division Headquarters, the building, made of teakwood, is 10 meters wide and 90 meters in length.

On May 24th, 2489 B.E., King Ananda Mahidol and King Bhumibol Adulyadej the Great, the prince at that time, came to visit the local people and the 2nd Engineer Corps (original name) in the Eastern up-country province for the first time. Presently, the area around the building is the location of the division headquarters of the 2nd Engineer Corps, The King's Guard.

๔. พระตำหนักกรมขุนมรุพงษ์ศิริพัฒน์

ตั้งอยู่เลขที่ ๒๕๗ ถนนมรุพงษ์ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา สร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ ๕ เพื่อเป็นบ้านพักกรมขุนมรุพงษ์ศิริพัฒน์ สมุหเทศาภิบาล นับเป็นการก่อสร้างบ้านพักข้าราชการครั้งแรกของจังหวัดฉะเชิงเทรา เคยเป็นที่ประทับพักแรมของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ในคราวเสด็จประพาสครั้งแรก ได้พระราชทานพระบรมฉายาลักษณ์ พร้อมลายพระหัตถ์ความว่า “ให้ไว้สำหรับเรือนเทศาภิบาลมณฑลปราจีน (เมืองฉะเชิงเทรา) เปนที่ระลึกในการที่ได้มาอยู่ในที่นี้มีความสุขสบาย ตั้งแต่วันที่ ๒๔ ถึง ๒๕ มกราคม ร.ศ. ๑๒๖” อีกทั้งเคยใช้เป็นที่พักและทรงงานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เมื่อเสด็จเมืองฉะเชิงเทรา ปัจจุบันใช้เป็นจวนผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรา



พระตำหนักกรมขุนมรุพงษ์ศิริพัฒน์

4. Prince Marupong Siriphat's Mansion

Located at 297 Marupong Road, Tambon Na Muang, Amphoe Muang Chachoengsao, Chachoengsao Province.

The mansion was built in the reign of King Rama V for Prince Marupong Siriphat, as the provincial governor's residence. It was the first time to build a residence for a government official of Chachoengsao. Prince Marupong Siriphat's Mansion acquired outstanding historical prestige as an overnight hostel during the first visit of King Rama V. It still exhibits the royal portrait of King Rama V, endowed on this, His first sojourn, with His handwritten message: “Give to Prachin Regional Governor (Chachoengsao) as a token of visit during 24-29 January Bangkok Era 126”, (2450 B.E.). The Mansion is also occasionally used as a reception place for His Majesty King Adulyadej, Queen Sirikit and Princess Maha Chakri Sirindhorn during Their royal mission in Chachoengsao. Today, the Mansion is used as the Governor's official resident.



๕. ป้อมกำแพงเมืองฉะเชิงเทรา และอาคารพาณิชย์หน้ากำแพงเมือง

ตั้งอยู่ที่ถนนมรุพงษ์ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา

จังหวัดฉะเชิงเทรา กรมศิลปากรประกาศขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถานแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๕ มกราคม พ.ศ. ๒๔๕๗ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๓ โปรดเกล้าฯ ให้พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงรักษารณทศเป็นแม่กองก่อสร้าง เมื่อปี พ.ศ. ๒๓๗๗ กำแพงเมืองมีลักษณะก่ออิฐถือปูน เมื่อแรกสร้างมีความสูงถึง ๔.๕๐ เมตร เพื่อป้องกันข้าศึกทางทะเลเข้าโจมตีพระนคร รอบนอกของกำแพงมีราษฎรสร้างบ้านเมืองเป็นชุมชน ต่อมาได้รับการปรับปรุง เป็นอาคารพาณิชย์ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ปัจจุบันยังคงเหลือสภาพสมบูรณ์อยู่บางส่วน

๕. The Old City Wall and the Rounding Commercial Buildings

Located on Marupong Road, Tambon Na Muang, Amphoe Muang Chachoengsao, Chachoengsao Province.

It was registered by the Fine Arts Department as a National Historical Site on 5 January 2497 B.E.

The wall was built in 2377 B.E. under Krommaluang Rakonnareet's superintendence according to King Rama III's appointment. It was made of brick and cement and originally built 4.50 meters high for military defense. The local people had established their residences and formed the community around the wall. The buildings were later reorganized as commercial buildings during the reign of King Rama V. Currently, some of the remaining buildings are still in complete condition.

๖. ศาลหลักเมืองฉะเชิงเทรา

ตั้งอยู่ที่ถนนมรุพงษ์ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๓๗๗ พร้อมกับป้อมกำแพงเมือง เพื่อเป็นที่สถิตจิตวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์แห่งแผ่นดิน ช่วยคุ้มครองบ้านเมืองให้พ้นจากภัยอันตรายทั้งปวง

๖. The City Shrine

Located in Tambon Na Muang, Amphoe Muang Chachoengsao, Chachoengsao Province.

The City Shrine and the Old City Wall were built at the same time in 2377 B.E. The sacred Pillar, placed inside The City Shrine, is believed to guard Chachoengsao from danger and evil.

๗. วัดพิตุลาธิราชรังสฤษฎิ์ (วัดเมือง)

ตั้งอยู่เลขที่ ๑๕๖ ถนนมรุพงษ์ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา กรมศิลปากร ประกาศขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถานแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๔๓๕ วัดนี้สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๓๗๗ พร้อมป้อมกำแพงเมืองและศาลหลักเมือง ชาวบ้านเรียกว่า “วัดเมือง” ในปี พ.ศ. ๒๓๘๑ ถูกกบฏอั้งยี่เผาทำลายเป็นวัดร้าง พระยาวิเศษฤๅชัย (บัว) เจ้าเมืองฉะเชิงเทราได้ทำการปฏิสังขรณ์วัดเมือง ขึ้นใหม่ ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๔๑ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ เสด็จเมืองฉะเชิงเทรา พระราชทานนามวัดเมืองว่า “วัดพิตุลาธิราชรังสฤษฎิ์”

7. Wat Pitulathiraj Rangsarit (Wat Muang)

Located at 156 Marupong Road, Tambon Na Muang, Amphoe Muang Chachoengsao, Chachoengsao Province.

The Fine Arts Department registered Wat Pitulathiraj Rangsarit as a National Historical Site on 18 January 2539 B.E. This temple was built at the same time as the City Wall and the City Shrine in 2377 B.E. Originally, this temple was called “Wat Muang” (or Muang Temple). In 2391 B.E., the temple was abandoned because it was burned by a group of Chinese Ang-ye. Later, “Praya Wiset Ruechai” (Bua), Ruler of Chachoengsao, renovated it. The official name “Pitulathiraj Rangsarit” was later bestowed by King Rama V on His visit to Chachoengsao in 2541 B.E.

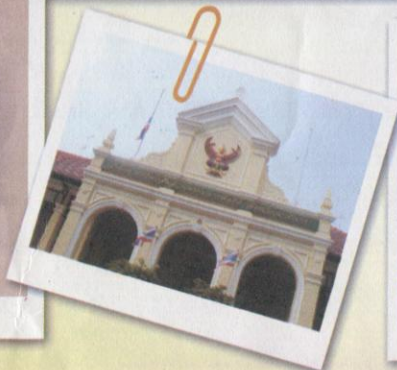
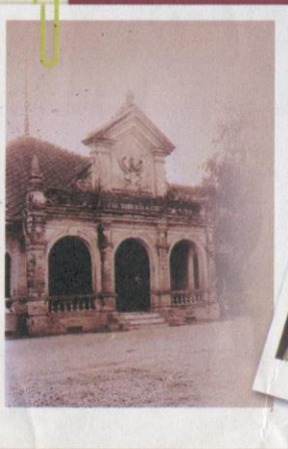
๘. ศาลากลางรัฐบาลมณฑลปราจีน (ศาลากลางจังหวัดฉะเชิงเทรา)

ตั้งอยู่ที่เลขที่ ๑๒๒/๖ ถนนมรุพงษ์ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา กรมศิลปากรประกาศขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถานแห่งชาติเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๐ อาคารสร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๔๖ ใช้เป็นศาลากลางจังหวัดฉะเชิงเทรา ในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ใช้เป็นศาลาเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา ปัจจุบันใช้เป็นอาคารสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์จังหวัดฉะเชิงเทรา

8. City Hall of Muang Prachin (The Old City Hall)

Located at 122/6 Marupong Road, Tambon Na Muang, Amphoe Muang Chachoengsao, Chachoengsao Province.

The Fine Arts Department registered it as a National Historical Site in 2520 B.E. The building was constructed in 2446 B.E., used as the Chachoengsao city hall, and in 2506 B.E. acted as the municipal hall. Presently, it is used as the Crown Property Bureau.



๙. ศาลมณฑลปราจีน

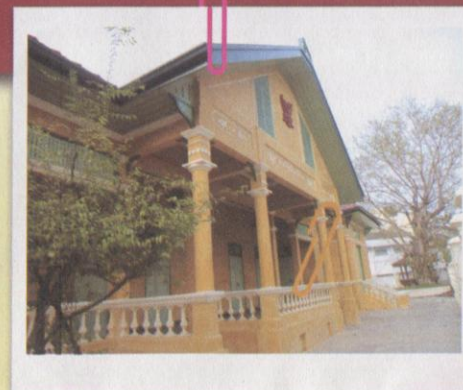


ตั้งอยู่ที่ ๑๑๘ ถนนมรุพงษ์ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา กรมศิลปากรประกาศขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถานแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ในอดีตเป็นที่ตั้งของศาลมณฑลปราจีน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว - อานันทมหิดล และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ขณะทรงเป็นสมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอฯ ได้เสด็จประทับเป็นองค์ประธานคณะผู้พิพากษา เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๘๘ ปัจจุบันใช้เป็นอาคารพุทธสมาคมฉะเชิงเทรา

9. Provincial Court of Prachin

Located at 118 Marupong Road, Tambon Na Muang, Amphoe Muang Chachoengsao, Chachoengsao Province.

The Fine Arts Department registered it as a National Historical Site on 18 December 2539 B.E. In the past, it was the location of the Provincial Court of Prachin. King Ananda Mahidol and King Bhumibol Adulyadej The Great, who was the prince at that time, came to be President Judges on 24 May, 2489 B.E. Presently, it is used as the Chachoengsao Buddhist Association Building.



๑๐. ย่านการค้าเก่า



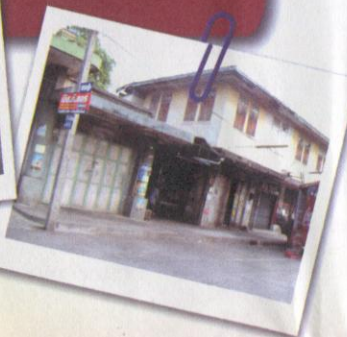
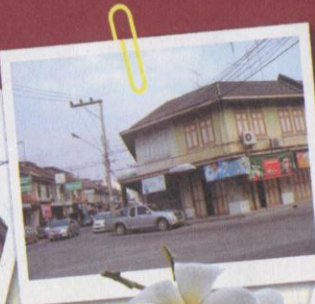
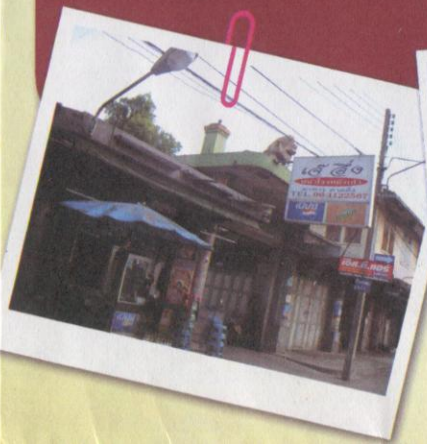
ย่านการค้าเก่า

ตั้งอยู่บริเวณถนนพานิช ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ใกล้กับศาลากลางจังหวัดฉะเชิงเทราหลังเก่า ซึ่งเคยเป็นที่ว่าการมณฑลปราจีน และขยายตัวเป็นย่านการค้าสำคัญ ต่อเนื่องตลอดริมแม่น้ำบางปะกง ลักษณะบ้านเรือนเป็นตึกแถว สะท้อนสถาปัตยกรรมร่วมสมัย ปัจจุบันยังคงเป็นที่พักอาศัยและทำการค้าเช่นในอดีตตลอดริมแม่น้ำบางปะกง

10. Old Commerce Area

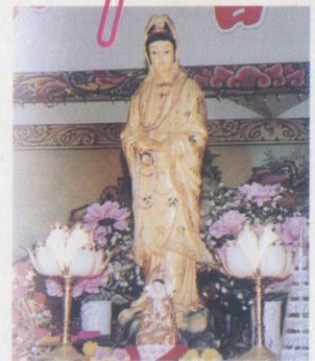
Located Near Panit Road, Tambon Na Muang, Amphoe Muang Chachoengsao, Chachoengsao Province.

The area near the old city hall, which was used as the seat of government for Prachin Province, was enlarged to be an important commerce area along the banks of the Bang Pakong River. The characteristics of the tenement housing reflect contemporary architecture. Presently, they are still used as residences and commercial businesses as in the old days along the river.



๑๑. เจ้าแม่กวนอิมลอยน้ำ

ประดิษฐานอยู่ในสมาคมสงเคราะห์การกุศลฉะเชิงเทรา ตั้งอยู่เลขที่ ๑๕๕/๑ ถนนสุขกิจ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา องค์เทวรูปมีส่วนสูง ๑๑๙ เซนติเมตร น้ำหนัก ๔๐ กิโลกรัม เป็นเนื้อเซรามิกหล่อเต็มองค์ ชุดเสื้อผ้าใส่สีเขียว ประทับยืนบนฐานดอกบัว ในพระหัตถ์ถือคัมภีร์ ตามประวัติองค์เทวรูปลอยมาติดฝั่งแม่น้ำบางปะกงและได้อัญเชิญมาประดิษฐานไว้ที่ศาลแห่งนี้ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๐

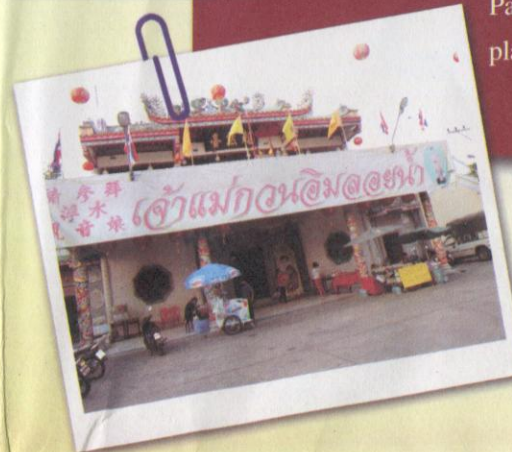


เจ้าแม่กวนอิมลอยน้ำ

11. Floating Goddess Kuanim

Placed in the Charitable Foundation of Chachoengsao. Located at 795/1 Suppakit Rd., Tambon Na Muang, Amphoe Muang Chachoengsao, Chachoengsao Province.

The statue is 119 centimeters tall, weighs 40 kilograms and is made of ceramic. The Goddess is wearing a green bamboo patterned dress, standing on a base of Lotus flowers, and holding scripture. According to history, the statue floated onto the banks of the Bang Pakong River and was respectfully invited to be placed in this shrine on 21 November, 2540 B.E.



๑๒. วัดอุภัยภาติการาม (เข้าปออง)



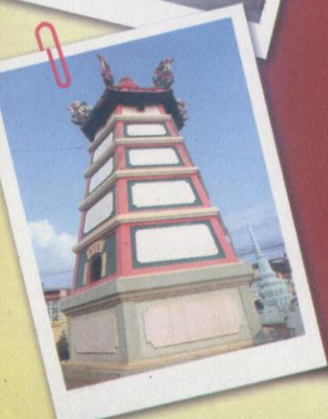
วัดอุภัยภาติการาม

“วัดอุภัยภาติการาม” และพระราชทานนามพระพุทธรูปว่า “พระพุทธรไตรรัตนนายก” ชาวจีนเรียกว่า “เข้าปออง” พระพุทธรูปลักษณะนี้มีสามองค์ในประเทศไทย คือ ที่วัดพนัญเชิง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่วัดกัลยาณมิตร กรุงเทพมหานคร และที่วัดอุภัยภาติการาม จังหวัดฉะเชิงเทรา

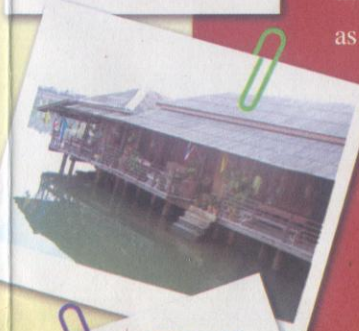
12. Wat Uphai Phatikaram (Wat Sam Po Kong)

Located on Suphakij Road, Tambon Na Muang, Amphoe Muang Chachoengsao, Chachoengsao Province.

This Buddhist temple is of Mahayana Sect. Wat Uphai Phatikaram was built in 2443 B.E. in the reign of King Rama V by Khoon Pipitpanitchakam, nobleman. This temple is the location of “Luang Pho To”, the largest Buddha image in Chachoengsao Province. The official names “Wat Uphai Phatikaram” and “Phra Trairattananayok” were later bestowed by King Rama V. There are three similar kinds of Buddha images in Thailand as follows : Wat Phananchaoeng, Ayuddhaya, Wat Kanlayanamit, Bangkok, and Wat Uphai Phatikaram, Chachoengsao.



ตลาดบ้านใหม่



๑๓. ตลาดบ้านใหม่



ตั้งอยู่ที่ถนนตลาดบ้านใหม่ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นตลาดเก่าแก่อายุกว่าร้อยปีริมแม่น้ำบางปะกง เหตุที่ชื่อ “ตลาดบ้านใหม่” นั้น สืบเนื่องจาก

ในอดีตมีการซื้อขายเปลี่ยนเจ้าของตลาด และมีการปรับปรุงเป็นห้องแถว ภายในตลาดมีศาลเจ้าเป็นที่เคารพบูชา ๒ ศาล คือ ศาลเจ้าไ้เจียเอียงกง หรือเจ้าพ่อโกมินทร์ และศาลเจ้าแม่ทับทิม ตลาดแห่งนี้เคยเป็นศูนย์กลางการค้าขายที่เฟื่องฟู ปัจจุบันได้รับการส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมของชุมชน

13. Ban Mai (New House) Market

Located at Talat Ban Mai Road, Tambon Na Muang, Amphoe Muang Chachoengsao, Chachoengsao Province.

The market on the banks of the Bang Pakong River, is over 100 years old. Named “Ban Mai Market” because, in the past, the owners of the market changed and reorganized it as tenement housing. Inside the market there are two highly respected shrines, named “Tai Jia Ia Kong Shrine” or “Komin God Shrine” and “Thapthim Goddess Shrine”. This market used to be a thriving center of commerce. Nowadays, it is promoted as a tourist attraction of the province that reflects the culture of the community.

